

Nr 539

Av herr **Carlsson** i Stockholm, om utredning angående beskattning av priser vid lotteribetonade tävlingar.

(Lika lydande med motion nr 474 i Första kammaren)

Vid 1957 års riksdag väcktes motionsledes förslag om att beskattningen av priser vid lotteribetonade tävlingar måtte bli föremål för utredning. Motionärerna anförde att glädjen över vinsterna i efterhand grumlats när taxeringsbeskedet kommit och upplyst pristagaren om att hans lyckosamma tävlingslösande betraktats som en tillfällig förvärvsverksamhet och beskattats som sådan. Motionärerna menade att det för menige mans rättsmedvetande framstod som förvånande och stötande att vinster av detta slag beskattas på samma sätt som förvärvsarbete.

De tävlingar motionärerna åsyftade förekommer i tidningar och är ofta av reklamkaraktär men förekommer även utan reklamslag, t. ex. i radio och television. Beskattningen av pristagarnas vinster tillämpas här efter så pass varierande principer att allmänheten lämnas utan ledtråd vid bedömningen av vilka slags vinster som kan väntas bli skattebelagda och vilka slag som kan väntas gå fria. Detta förhållande påpekades av motionärerna, som också ansåg att i den mån vinsterna inte helt undantogs från beskattning borde de beskattas i enlighet med lotteriförordningen. Utfallet av tävlingarna måste betraktas som slumpartat. Det borde kunna jämföras med »gissning» i lotteriförordningen.

Bevillningsutskottet, till vilket motionerna remitterades, avstyrkte visserligen motionskravet men angav i sitt betänkande svårigheterna i bedömningen av vilka regler som bör tillämpas:

I åtskilliga av de tävlingar som hittills anordnats torde utgången ha varit så beroende av slumpen att lotteri förelegat enligt lotteriförordningens definition. Vinster i dylika lotterier torde med hänsyn till stadgandet i 19 § kommunalskattelagen inte kunna inkomstbeskattas. Däremot synes beskattning enligt förordningen om särskild skatt å vissa lotterivinster kunna komma i fråga.

I andra fall återigen torde svårigen kunna göras gällande att lotteri föreligger, varför beskattning enligt sistnämnda förordning ej kan ske. Huruvida vinsten i dessa fall bör inkomstbeskattas, gåvobeskattas eller möjligen vara helt skattefri kan vara föremål för tvekan. Det torde inte vara möjligt att ge ett generellt svar på frågan, utan denna bör bedömas under beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. I ett nyligen avdömt mål har kammarrätten ansett att pris i en tävling, som anordnats i reklamsyfte, vid in-

komstbeskattningen varit att hänföra till inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet. Över kammarrättens utslag har besvär anförts hos regeringsrätten, som dock ännu inte avgjort målet.

Sedan riksdagen 1957 fattade beslut i enlighet med bevillningsutskottets förslag har regeringsrätten avgjort det mål utskottet åsyftade. Regeringsrätten ansåg därvid att priset var att hänföra till inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet.

Med anledning härav och med hänvisning till vad som anfördes i motionerna och av bevillningsutskottet vid 1957 års riksdag är det angeläget att beskattningen av vinster i tävlingar av här nämnt slag utredes.

Med stöd av vad som anförts hemställas därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att beskattningen av priser vid tävlingar av i motionen exemplifierat slag måtte bli föremål för utredning, och

att riksdagen föreläggs de förslag utredningsarbetet föranleder.

Stockholm den 26 januari 1961

C. W. Carlsson